

[Statsministeren.]

der ikke vil blive et saadant Overskud, som der var regnet med, saa dog heller ikke vil blive noget Tab.

Med Hensyn til selve Anlægget i Transgisvaag skal jeg tilføje, at det utvivlsomt har haft den Fejl, som saa mange Andelselskaber har haft til at begynde med, at der savnedes forretningsmæssig Indsigt og Ledelse. Det oplyses, at medens Virksomhedens Fremstilling af Agn og Is har været tilfredsstillende, har Salget af den frosne Fisk som Følge af dette Markeds Sammenbrud været meget utilfredsstillende. Der er solgt en Del med Tab, men der arbejdes stadig paa at stabilisere ogsaa denne Del af Driften. Som Følge af Vanskelighederne ved Salg af frosne Fisk er man begyndt at føre saakaldt iset Fisk paa Markedet, og disse Forsøg, der lige er paabegyndt, synes at falde tilfredsstillende ud. Som Følge af de Vanskeligheder, som Foretagendet har haft, har Værket ikke kunnet betale Renter og Afdrag til Staten af Laanene, men har foreløbig faaet Henstand til 1. December d. A. Den nyantagne Fiskerikonsulent har nylig besigtiget Anlægget og har i alle Henseender udtalt sig meget anerkendende om det som Helhed.

Det er vist de Oplysninger, jeg er i Stand til at give. Saa vidt jeg har bemærket, har der ikke været rettet flere Forespørgsler angaaende disse Forhold.

Udenrigsministeren (P. Munch): Der er fra ærede Medlemmer til mig rettet dels en enkelt Forespørgsel og dels forskellige Bemærkninger vedrørende de handelspolitiske Forhold, og jeg skal da tillade mig at svare derpaa. Den enkelte Forespørgsel, jeg tænker paa, er rettet til mig af det ærede Medlem Hr. Fuglsang og gælder en dansk Undersaat, Hr. Buus, som har lidt betydelige Tab i Sverige. Udenrigsministeriet har i meget lang Tid beskæftiget sig med denne Sag og gjort sig mange Bestræbelser overfor den svenske Regering. Det har været vor Opfattelse — og det har været Baggrunden for dette Arbejde —, at Hr. Buus ufortjent var ramt af de Forhold, som det ærede Medlem Hr. Fuglsang omtalte, men det har vist sig umuligt at opnaa den ønskede Erstatning fra de svenske Myndigheders Side. Den svenske Regering har bestemt fastholdt, at Sagen var et Domstolsspørgsmaal. Man har indrømmet fri Proces, men ved Dommen er det fastslaaet, at man ikke kan anerkende noget Erstatningsansvar, og jeg ser ikke nogen Mulighed for ved yderligere Forhandlinger med den svenske Rege-

ring at opnaa, at man skulde faa en penge-mæssig Erstatning.

Jeg vender mig derfra til de Spørgsmaal, der vedrører vore handelspolitiske Forhold, som overfor mig navnlig har været fremdraget af de ærede Medlemmer Hr. Olav Olsen og Hr. Holstein. Overfor de Vanskeligheder paa dette Omraade, der utvivlsomt foreligger, har man spurgt: Er der foretaget noget fra Udenrigsministeriets Side for at varetage danske Interesser? Dertil kan jeg svare: Ja, det er der, og der er endda paa dette Omraade udført, tror jeg at turde sige, et meget omfattende Arbejde. Jeg kan naturligvis ikke her gennemgaa de enkelte Henvendelser eller gøre Rede for de enkelte Forhandlinger med en Række fremmede Magter, der har fundet Sted, i Enkeltheder, men jeg kan i al Almindelighed sige dette, at de Skridt, der er foretaget fra Ministeriets Side, er foretaget efter Drøftelse med de forskellige Erhvervsministerier, i første Række Landbrugsministeriet, da det jo aldeles overvejende har været for Landbrugsudførselens Vedkommende, at saadanne Skridt har været fornødne. Jeg kan tilføje, at vi fra Ministeriets Side ikke paa noget Punkt har handlet i Modstrid med Opfattelsen hos de paagældende erhvervsmæssigt interesserede Ministerier og de Erhvervsorganisationer, i første Række den hele samlede Gruppe af Landbrugsorganisationer, som har været inddraget i de forberedende Forhandlinger, og vi har heller ikke fra Ministeriets Side afvist noget Skridt, nogen Foranstaltning, som har været ønsket fra de paagældende Organisationers Side. Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen spurgte, om man ikke i saadanne Tilfælde kunde samarbejde med Holland, og jeg kan dertil svare: Jo, der er for Tiden et endogsaa meget nøje, fuldkommen fast og regelmæssigt Samarbejde paa alle disse Omraader med Holland, og i mange Henseender ikke blot med Holland, men med de andre Magter, som deltager i Oslo-Aftalerne, og i visse Tilfælde ogsaa med endnu flere Magter, og det er selvfølgelig rigtigt, at et saadant Samarbejde hyppigt vil kunne give vore Henvendelser til andre Stater en forøget Vægt, en anden Baggrund, end de vilde have, hvis vi kom ganske alene. De Anstrengelser, der i saa Henseende har været gjort, har ikke kunnet hindre, at Kriseforholdene i Verden og navnlig i Landbruget satte sig mange Spor, der voldte Vanskeligheder ogsaa for Danmarks Vedkommende. Jeg tror, enhver paa Forhaand maatte være paa det rene med, at det var ugørligt at opnaa noget saadant. Derimod